

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5584/2019
17.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Јанићијевић, адвокат из ..., против туженог „Путеви Србије“ ЈП из Београда, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 960/19 од 04.09.2019. године, на седници одржаној 17.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 960/19 од 04.09.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 960/19 од 04.09.2019. године.

Образложење

Основни суд у Новом Пазару, пресудом због изостанка П 812/15 од 17.06.2019. године, усвојио је тужбени захтев тужилаца, тако што је обавезао туженог да исплати тужиоцима на име затезне камате због кашњења у плаћању новчане обавезе и то тужиоцу АА износ од 11.131,65 динара, тужиоцу ББ износ од 14.842,19 динара и тужиоцима АА, ББ и ВВ као солидарним повериоцима износ од 19.810,74 динара, све са законском затезном каматом од дана подношења тужбе 27.08.2015. године па до исплате, у року од осам дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом принудног извршења. Обавезао је туженог да накнади тужиоцима трошкове парничног поступка у износу од 47.596,00 динара, у року од осам дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом принудног извршења.

Виши суд у Новом Пазару, пресудом Гж 960/19 од 04.09.2019. године, одбио је као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Новом Пазару П 812/15 од 17.06.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18), оценио да ревизија туженог није изузетно дозвољена.

Из образложења побијане другостепене пресуде између осталог произлази, да је првостепени суд утврдио битне чињенице да је тужени уредно позван и није приступио на рочиште за главну расправу, да чињенице на којима се заснива тужбени захтев нису у супротности са доказима које је тужилац приложио уз тужбу, нити са општепознатим чињеницама и да свој изостанак није оправдао, да на било који начин није оспорио тужбени захтев а да основаност истог произлази из чињеница наведених у тужби, односно да те чињенице нису у супротности са поднетим доказима и да је правилно применио одредбу члана 475. став 2. ЗПП.

Према томе, у конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, из одредбе члана 404. став 1. ЗПП, као изузетно дозвољеној ревизији, с обзиром на то да нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу члана 413. а у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба је поднета 27.08.2015. године. У уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 45.784,48 динара.

Како се ради о тужбеном захтеву који се односи на новчано потраживање, које очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. став 1. и 2. ЗПП, то се ради о поступку у спору мале вредности, у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија, на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Поред тога, како је одребом члана 467. ЗПП прописано, да, ако у одредбама ове главе није другачије прописано, у поступку о споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона, а овај суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији туженог, као изузетно дозвољеној ревизији, то ревизија туженог није дозвољена ни на основу цитиране одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**